

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 743/2021
31.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нада Митровић Ракић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2613/20 од 23.10.2020. године, у седници одржаној 31.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2613/20 од 23.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2433/17 од 16.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу, на име накнаде штете због неизмирених потраживања из радног односа по основу накнаде за неисплаћене зараде за период од 26.06.2013. закључно са 31.10.2017. године исплати појединачне месечне износе, са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 50.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2613/20 од 23.10.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете у висини изгубљене зараде за период од 26.06.2013. до 31.10.2017. године, исплати појединачне месечне износе са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате све ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, па је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.750,00 динара.

Против правноснажног другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. У поступку по жалби, другостепени суд није пропустио да примени нити је неправилно применио одредбе процесног закона, што је било или могло бити од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене на радном месту полицајац – ПУ Након спроведеног дисциплинског поступка, решењем дисциплинског старешине ПУ ... МУП-а РС од 04.01.2016. године тужилац је оглашен кривим, јер се понашао супротно Кодексу полицијске етике и штетио угледу службе на тај начин што је дана 25.06.2013. године у маркету „Макси“ у ..., у цивилном оделу, ван службе, приликом куповине разних артикала затечен од стране радника наведеног маркета како покушава да изнесе „паковање батерија“ у вредности од 390,00 динара које није платио већ их је прикрио, ставио их у новчаник у намери прибављања противправне имовинске користи за себе. Тужиоцу је за овакво понашање утврђена тежа повреда службене дужности, понашање супротно Кодексу полицијске етике који штети угледу службе или нарушава однос између запослених из члана 157. став 1. тачка 7) Закона о полицији у вези са чланом 2. став 2, 19. и 28. Кодекса полицијске етике и изречена му дисциплинска мера престанак радног односа. Решењем већа дисциплинске комисије од 11.03.2016. године, одбијен је као неоснован приговор тужиоца против решења дисциплинског старешине ПУ ... од 04.01.2016. године и то решење потврђено. Управни суд је у управном спору пресудом У 6229/16 од 18.05.2017. године, поништио решење Дисциплинске комисије МУП-а РС од 11.03.2016. године, те усвојио приговор и поништио решење дисциплинског старешине ПУ ... од 04.01.2016. године и обуставио због застарелости вођења дисциплински поступак покренут закључком дисциплинског старешине ПУ ... од 26.06.2013. године. Решењем туженог од 18.10.2017. године тужилац је враћен на рад и утврђено му је звање полицајац I класе. Износи досуђени ставом првим изреке представљају накнаду штете у висини изгубљене плате коју би тужилац остварио да није било незаконитог престанка радног односа.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је с позивом на одредбе члана 191. став 7. Закона о раду, закључио да тужиоцу не припада накнада зараде код тужене за утужени период, јер је за отказ уговора о раду тужиоцу постојао правни основ утврђен у законом прописаном поступку, а да је Управни суд из процедуралних разлога поништио решење о дисциплинској одговорности (застарелост вођења поступка). Сматра да у конкретном случају нема кривице послодавца за престанак радног односа тужиоцу, па самим тим да тужиоцу не припада накнада штете у висини изгубљене зараде.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев налазећи да тужиоцу припада право на накнаду штете у утуженом периоду у виду изгубљене зараде. Констатује да је штета коју је тужилац претрпео последица незаконитог и неправилног рада органа тужене у вршењу своје функције, а што је утврђено и пресудом Управног суда, са ког разлога у конкретном случају постоји основ и одговорност тужене за штету коју тужилац трпи, због чега је првостепена пресуда преиначена и утврђено право тужиоца на накнаду штете у утуженом периоду.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев тужиоца.

Имајући у виду чињеницу да је у конкретном случају против тужиоца обустављен дисциплински поступак због застарелости вођења дисциплинског поступка, Врховни касациони суд налази да је правилно становиште другостепеног суда да прописи о роковима застарелости за покретање и вођење дисциплинског поступка представљају материјалноправне прописе императивног карактера чији је циљ да се у одређеном року покрене дисциплински поступак и исти оконча како би се оцениле околности од значаја за дисциплинску одговорност запослених у МУП-у РС. Пропуштањем тужене да у наведеним роковима покрене и спроведе дисциплински поступак и утврди дисциплинску одговорност запослених не представља повреду процедуре у вођењу дисциплинског поступка, већ поступање органа супротно императивним законским нормама.

Како је против тужиоца обустављен дисциплински поступак због застарелости вођења дисциплинског поступка, која застарелост је проузрокована пропуштањем органа тужене, правилно је другостепеном пресудом утврђена обавеза тужене да накнади штету тужиоцу која је проузрокована од стране њеног органа, а у смислу одредбе члана 172. став 1. Закона о облигационим односима.

Имајући наведено у виду нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, због чега је ревизија тужене одбијена као неоснована.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић